

veřejnosti zanechá sporná ochranná známka. V důsledku toho Tribunál přecenil význam jednoho nebo vícera prvků ochranné známky.

Tribunál mimoto porušil povinnost uvést odůvodnění v rozsahu, v němž neodkázal na dokumenty předložené vedlejší účastníci řízení v rámci posouzení nebezpečí záměny.

Tribunál konečně podcenil význam zásady oficiality vyšetřování.

(¹) Úř. věst. L 78, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. prosince 2011 Brighton Collectibles, Inc. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 27. září 2011 ve věci T-403/10, Brighton Collectibles v. OHIM — Felmar

(Věc C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Brighton Collectibles, Inc. (zástupce: J. Horn, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Felmar

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-403/10,
- uložit OHIM, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkou,
- uložit společnosti Felmar, že ponese vlastní náklady řízení v případě, že vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V rámci projednávaného kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál platně neposoudil důkazy, které mu předložila, a ani dostatečně neodůvodnil své rozhodnutí s ohledem na uplatňovaná vnitrostátní práva, konkrétně irskou a britskou judikaturu týkající se „Passing off“. Tribunál proto porušil ustanovení čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (¹).

(¹) Úř. věst. 78, s.1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht Leipzig (Německo) dne 13. února 2012 — Gemeinde Altrip a další v. Land Rheinland-Pfalz

(Věc C-72/12)

(2012/C 133/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht Leipzig

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

Žalovaná: Land Rheinland-Pfalz

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/35/ES (¹) v tom smyslu, že členské státy byly povinny prohlásit vnitrostátní právní předpisy přijaté za účelem provedení článku 10a směrnice 85/337/EHS (²) za použitelné i pro takové správní postupy vydávání povolení, které byly sice zahájeny před 25. červnem 2005, ve kterých však povolení bylo uděleno až po tomto okamžiku?

2) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

Je třeba vykládat článek 10a směrnice Rady ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění změněném směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 v tom smyslu, že členské státy byly povinny rozšířit použitelnost vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem provedení článku 10a směrnice 85/337/EHS s ohledem na přezkum procesní zákonnosti rozhodnutí i na případ posuzování vlivů na životní prostředí, které sice bylo provedeno, avšak chybně?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 2:

Je třeba vykládat článek 10a směrnice 85/337/EHS v případech, ve kterých správní řád členského státu v souladu se čl. 10a odst. 1 písm. b) směrnice 85/337/EHS z principu stanoví, že možnost dosáhnout přezkoumání soudem závisí pro příslušníky dotčené veřejnosti na tom, že namítají porušování práva v tom smyslu,

a) že soudní přezkum procesní zákonnosti rozhodnutí, na která se vztahují ustanovení této směrnice o účasti veřejnosti, má úspěch pouze tehdy a může vést ke zrušení rozhodnutí, pokud podle okolností případu existuje konkrétní možnost, že napadené rozhodnutí by bez procesní vady dopadlo jinak, a pokud je mimo to procesní vadou zároveň dotčeno hmotněprávní postavení žalobce nebo

b) že v rámci soudního přezkumu procesní zákonnosti musejí být ve větším rozsahu zohledněny procesní vady u rozhodnutí, na která se vztahují ustanovení této směrnice o účasti veřejnosti?

Je-li třeba zodpovědět uvedenou otázku ve smyslu popsaném v písmenu b):

Jaké obsahové požadavky mají splňovat procesní vady, aby tyto vady mohly být zohledněny při soudním přezkumu procesní zákonnosti rozhodnutí ve prospěch žalobce?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466).

⁽²⁾ Směrnice Rady 82/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248).

Žaloba podaná dne 13. února 2012 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-76/12)

(2012/C 133/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Roels a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Francouzská republika tím, že ponechala v platnosti daňový režim, který osvobozuje od daně dividendy vyplácené francouzskou společností investičním fondům se sídlem ve Francii, zatímco tytéž dividendy rozdělované investičním fondům se sídlem v jiném členském státě Evropské unie nebo ve státě Evropského hospodářského prostoru podléhají srážkové dani, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 Smlouvy o fungování

Evropské unie a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru;

— uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rámci své žaloby napadá rozdílné daňové zacházení s dividendami vyplácenými francouzskými společnostmi subjektům kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) podle toho, zda mají tyto SKIPCP sídlo ve Francii či nikoli. Jedním z prvků daňového režimu, která se vztahuje na SKIPCP se sídlem ve Francii, je absence zdanění dividend rozdělovaných francouzskými společnostmi. Naopak podle čl. 119a odst. 2 obecného daňového zákoníku se u dividend rozdělovaných francouzskými společnostmi ve prospěch SKIPCP bez sídla ve Francii uplatňuje srážková daň. Komise má za to, že uplatňování rozdílného daňového zacházení na SKIPCP se sídlem ve Francii a na SKIPCP bez sídla ve Francii, i když se oba SKIPCP nacházejí ve srovnatelné situaci, nebere-li se v úvahu stát, v němž mají sídlo, představuje překážku volného pohybu kapitálu a že tato překážka není odůvodněna účinností finančních kontrol, ani nezbytností zajistit vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci.

Komise připomíná, že podle ustálené judikatury, vyjádřené zejména v rozsudcích *Komise v. Itálie* (rozsudek ze dne 19. listopadu 2009, C-540/07) a *Komise v. Německo* (rozsudek ze dne 20. října 2011, C-284/09), Soudní dvůr rozhodl, že členské státy, které podrobují dividendy rozdělované společností se sídlem v jiných členských státech méně příznivému daňovému režimu než je režim, který se vztahuje na dividendy rozdělované společností se sídlem v tuzemsku, aniž je toto rozdílné zacházení odůvodněno objektivně odlišnými situacemi nebo naléhavými důvody obecného zájmu, nesplnily povinnosti, které mají z titulu volného pohybu kapitálu.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 14. února 2012 — Evita K EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“, Sofia

(Věc C-78/12)

(2012/C 133/30)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Evita K EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ Sofia